

13.10.54

באו בבוקר יוסף יעקבסון ווייסגול. ויסגל מציע לי לבוא לאמריקא ליו-
אחד - לכנס אנשי המדע הגדולים לזכר ויצמן. הוא מציע לי 50,000 ל"י לאיזו
מטרה שאני רוצה אם אסע. אמרתי לו שבשנה זו לא אזור מכאן.

יעקבסון אומר בשם זאב כי השחיתות פושה באופן מבהיל. הוא סיפר זאת
לזאב - אמר לו זאב בהשחיתות גדולה הרבה יותר משחוא יודע.

הוא דורש שובי לממשלה...

הוא מחרטט שפניתי לסרלין ולא למסיר. יתכן שבתרעומת זו צדק.

- מכיוון שאחסול גמר סאמרי השבועי כתבתי היום מכתבים. אך לא הטפקתי
לחסל כל הסל.

18.10.54, יום ב'

ביום ה' (14.10.54) יצאתי משדה בוקר לח"א ומשם לבית ברל. כאן קיימתי
פגישה עם אנשי איחוד הקבוצות בדבר הליכה הצעירים למשובי עולים. לא מצאתי
התנגדות עזה, אלא קצת אי רצון חבוי.

נחקיימה גם פגישה עם הצעירים ממושבנות השרון המתכוננים להחישב באזור

חדרוס.

בערב נפתח כנוס חנוער החיטני באמפיטיאטרון החדש בביח ברל, אני הלכתי

חביתה אחרי הנאומים, אבל הנשף נמשך עד הבוקר. למחרת יצאתי לכנרת.

חדי הביא לי למנות ערב שלגרמה מרגב (רוזצבסקי) מבנעת עזה שהוא חולה

ורוצה להיטרד ממני. רציתי לנסוע מיד, אבל אמרו לי שאחר לשוב לפתיחת הכנוס

באמפיטיאטרון שבו אני צריך לדבר, ונסעתי לגבעת עזה בלילה. מצאתי סצבו יותר

טוב. העירו בניו (שני בנים גרים בגבעת, אחד בטברה ואחד בחל מונד בחרות).

הזקן (הוא בן 85) נהרגש מאוד, ובשחים בלילה יצאתי לת"א.

אחמול נתקיים בחצר ביה ציוני אמריקא כנוס הסורים והרצאתי על סעיף ב'

של חוק החינוך הממלכתי.

בערב נסעתי לגדרה להשתתף בתגיגת היובל (המוקדמה, כי רק בחנוכה

תרמה הביעו אנשי בילו לגדרה), ובאחת עשרה שבתי לת"א.

הבוקר יצאתי לשדה בוקר.

בערב באה הנח קבוצת נוער של השח"צ מחיפה והזמינו אותי לשיחה. הם

שוללים אמירות של חנועה חלוצית אחת.